
Mod en reduktion af de forbrugsbaserede udledninger

Indholdsfortegnelse

Konkrete anbefalinger til tiltag om forbrugsbaserede udledninger	5
1. En værdibaseret omstilling inden for uddannelse og kultur	5
1.1 Bæredygtighed i uddannelsessystemet	5
1.2 Grønne modkrav til mediestøtte	5
2. Mod en mere cirkulær forbrugskultur	6
2.1 Økonomiske incitamenter til reparation frem for nyindkøb	6
2.2 Forbud mod planlagt forældelse og krav om reparerbarhed	6
2.3 Udvidet producentansvar og stop for destruktion af funktionsdygtige produkter	6
2.4 Lovgivning, der understøtter produkt-som-service-modeller	6
2.5 Forbud mod reklamer for høj-emissionsprodukter	6
2.6 Udvidet reklamationsret og frist for formodningsreglen	7
2.7 Økonomisk belønning for genanvendelse	7
3. Fødevarer som en investering i sundhed og bæredygtighed	8
3.1 Reduceret moms på frugt og grønt	8
3.2 Almen grøn maddannelse i uddannelsessystemet	8
3.3 Bæredygtige måltider i offentlige institutioner	8
3.4 Flere midler til Plantefonden	8
4. Offentlige indkøb som løftestang for den grønne omstilling	8
4.1 Bæredygtighed som bindende krav i den danske udbudslov	9
4.2 CO2-budgetter på kommunal- og regional plan som en del af budgetloven	9
4.3 Prioritering af renovering frem for nybyggeri	9
5. Stien til klimavenlig transport	10
5.1 Forøget CO2-afgift på fly	10
5.3 Befordringsfradrag til cykler	10
5.3 Udbred tilgængeligheden af transport gennem flere mobilitets-hubs	10
6. Fundamentet for et bæredygtig byggeri	11
6.1 Fremme af kollektive boligformer	11
6.2 Udledningsopgørelse i byggeplaner	11
6.3 Bæredygtige bygningskrav	11
6.4 Bevaringsværdig bygningsmasse	11
6.5 Økonomiske incitamenter til bæredygtige bygninger	11
6.6 Strengere byplanlægning	12

Principper for indsatsen omkring forbrugsbaserede udledninger

Danmarks klimaindsats har hidtil primært fokuseret på de territoriale udledninger – altså de emissioner, der finder sted inden for Danmarks territoriale grænser. Men vores ansvar stopper ikke ved landegrænsen. En stor del af de varer, vi forbruger, produceres i udlandet, hvilket betyder, at vi eksporterer en væsentlig del af vores klimaaftryk til andre lande. Hvis vi skal tage vores klimaforpligtelser alvorligt, må vi anerkende og handle på de udledninger, der er forbundet med vores forbrug – uanset hvor de finder sted.

Dette handler ikke om at maksimere Danmarks økonomiske konkurrenceevne eller om, hvad der er en "god forretning" for os. Det handler om en moralsk forpligtelse til at tage ansvar for det klimaaftryk, vi danskere skaber globalt. Vi kan ikke undskylde os med, at udledningerne teknisk set finder sted uden for vores territorium – det er stadig vores efterspørgsel, der driver dem.

Håndtering af forbrugsbaserede udledninger kræver en bred indsats. Ingen løsning står alene, og derfor er det afgørende at etablere et økosystem af tiltag, der tilsammen gør det lettere, billigere og mere attraktivt at træffe klimavenlige valg. Det indebærer både etablering af regulering, økonomiske incitamenter og en markant ændring af de strukturelle rammer, som definerer vores forbrugsmønstre.

Politikere og beslutningstagere ser ofte forbrugernes valg som en afspejling af præferencer – altså at hvis folk ikke vælger de bæredygtige alternativer, må det være, fordi de ikke ønsker dem. Men dette overser den grundlæggende udfordring: De klimavenlige alternativer er ofte utilgængelige, for dyre eller kræver en væsentlig ændring af vaner, som infrastrukturen og samfundets indretning ikke understøtter. Efterspørgslen efter bæredygtige løsninger er derfor ikke kun et spørgsmål om individuelle valg, men i høj grad om de strukturelle rammer, der gør visse valg nemmere og andre næsten umulige.

Desuden må vi forstå den psykologiske barriere, der opstår, når folk oplever, at de ikke har reelle valgmuligheder. Hvis en klimavenlig omstilling føles som en eksklusiv luksus eller en uopnåelig livsstil, skaber det folkelig modstand. Mange opfatter kritik af forbrugsvaner som en personlig anklage snarere end et systemisk problem, og det kan føre til polarisering frem for handling. Derfor skal en bred indsats fokusere på at gøre bæredygtige valg tilgængelige for alle – ikke gennem skam, men gennem strukturel forandring, der gør det mest bæredygtige valg til det letteste valg.

I det følgende præsenteres en række konkrete forslag til, hvordan vi kan nedbringe forbrugsbaserede udledninger fra danskerne. Vi ved, at det vi måler på, er det, vi handler efter. Derfor bør der fastsættes et samlet reduktionsmål for Danmarks forbrugsbaserede udledninger, uafhængigt af de eksisterende territoriale klimamål, som fastsat i Klimaloven. Kun ved at adressere vores globale klimaaftryk helhjertet kan vi tage reelt ansvar for Danmarks samlede bidrag til klimakrisen.

Sådan læser du anbefalingerne

Anbefalingerne skal læses i lyset af den verserende klimakatastrofe og et øget forbrug af produkter, fødevarer, transport og byggematerialer, hvis udledninger ligger uden for Danmark.

Ungeklimarådets arbejdsgruppe har undersøgt og vurderet løsningsforslag fra internationalt anerkendte rapporter omkring tiltag til reduktion af forbrugsbaserede udledninger og udvalgt de mest relevante ud fra et ungeperspektiv. Vi har lagt vægt på, at tiltagene rammer bredt og giver lige muligheder for både de yngre og ældre generationer i befolkningen.

Anbefalinger er bl.a. udformet ved vurdering af eksperters forslag fra rapporter, samt drøftelser blandt rådets medlemmer. De fremlagte anbefalinger skal derfor læses som et inspirationskatalog med løsninger, og som et grundlag for videre drøftelse og handling.

Anbefalingerne er opbygget med en kort introducerende tekst efterfulgt af anbefalinger i punktform. Anbefalingerne skal læses som et udtryk for Ungeklimarådets perspektiver og forslag til konkrete tiltag til reduktion af forbrugsbaserede udledninger.

Anbefalingerne kan læses af alle, men henvender sig primært til Klima- energi og forsyningsministeren og sekundært til fagfolk, videnshavere, borgere og beslutningstagere.

Konkrete anbefalinger til tiltag om forbrugsbaserede udledninger

1. En værdibaseret omstilling inden for uddannelse og kultur

Den bæredygtige omstilling kræver ikke kun teknologiske løsninger og økonomiske incitamenter – den forudsætter også et kulturelt og dannelsesmæssigt skifte. Hvordan vi opfatter os selv i forhold til naturen, hvilke værdier vi fremmer i vores uddannelsessystem, og hvordan vi formidler viden om bæredygtighed i medier og kulturinstitutioner, er afgørende for, hvordan samfundet bevæger sig mod en grønnere fremtid.

I dag er bæredygtighed ofte et marginalt tema i uddannelsessektoren og kulturpolitikken, men hvis vi skal sikre, at fremtidige generationer har de nødvendige kompetencer og den handlekraft, der skal til for at løse klima- og biodiversitetskriserne, må disse områder gentænkes radikalt. Det handler ikke kun om at informere, men om at forme en ny forståelse af samfundets relation til naturen, forbrug og fællesskab.

For at styrke denne omstilling foreslås to centrale indsatser:

1.1 Bæredygtighed i uddannelsessystemet

Uddannelsessystemet skal gå fra blot at formidle viden om klimaforandringer til at danne individer, der forstår deres rolle i en global sammenhæng. Gennem en tværfaglig tilgang, der integrerer naturvidenskabelige, antropologiske og økologiske perspektiver, kan elever og studerende få en dybere forståelse af bæredygtighed som en helhedstænkning – ikke blot som en teknisk udfordring, men som et fundamentalt spørgsmål om, hvordan vi organiserer samfundet.

Konkret bør bæredygtighed gennemsyre undervisningen, fra grundskole til videregående uddannelser. Elever skal lære om ressourceforbrug, materialers livscyklus og regenerativ praksis, så de får både teoretisk viden og praktiske færdigheder til at tænke i bæredygtige løsninger. Eksempelvis vil en opdateret formålsparagraf for grundskolen understøtte, at bæredygtighed bliver en gennemgående dimension i meget af undervisningen.

1.2 Grønne modkrav til mediestøtte

Public service har et ansvar for at styrke folkeoplysningen, og det bør inkludere bæredygtig dannelse. Derfor skal DR have konkrete målsætninger for klimaformidling, så befolkningen får en mere nuanceret forståelse af klimakrisen og de nødvendige løsninger. Derudover bør statsstøtte til kultur og medier indeholde grønne betingelser, der sikrer, at støttede produktioner bidrager til en mere bæredygtig kultur.

2. Mod en mere cirkulær forbrugskultur

Danmarks forbrugsmønster er i dag præget af en lineær "forbrug og smid ud"-kultur, som medfører et stort klimaaftryk og ressourceforbrug. Vi har behov for at overgå til en cirkulær forbrugskultur, hvor produkter og ressourcer genbruges, repareres og genanvendes i langt højere grad. Denne omstilling vil kræve transformation af forsyningskæder og produktionssystemer, men også af vores værdier, normer og vaner. Det er nødvendigt at supplere den teknologiske innovation i cirkularitet med en social innovation i at genskabe forbindelsen mellem producent og forbruger, så produkter løbende kan bruges, vedligeholdes og repareres bedst muligt.

2.1 Økonomiske incitamenter til reparation frem for nyindkøb

For at gøre det mere attraktivt at reparere frem for at købe nyt bør regeringen indføre et skattefradrag for reparationer samt differentieret moms, hvor reparationer pålægges en lavere moms end nye produkter. Dette vil reducere forbrugerens omkostninger ved at vedligeholde og forlænge levetiden af deres ejendele samt understøtte små og lokale reparationsvirksomheder. Samtidig bør lokale repair-hubs og delehuse understøttes økonomisk for at gøre adgang til reparation og fælles brug af ressourcer lettere.

2.2 Forbud mod planlagt forældelse og krav om reparerbarhed

Producenter bør forbydes at designe produkter med en kunstigt forkortet levetid. Der bør stilles skærpede krav til holdbarhed, adgang til reservedele og reparationsmuligheder, samt forbud mod produkter, der bevidst designs til hurtig forældelse. Derudover bør minimumskrav til reparerbarhed implementeres, og Danmark bør påtage sig rollen som et foregangsland og implementere EU direktivet om forbrugerbeskyttelse fuldt ud og hurtigt, for at vise vejen samt udvide beskyttelsen til at gælde flere områder end direktivet påkræver.

2.3 Udvidet producentansvar og stop for destruktion af funktionsdygtige produkter

Producenter bør gøres ansvarlige for indsamling og genbrug af deres produkter efter endt levetid. Dette ansvar bør udvides til flere produktkategorier, eksempelvis møbler, tøj og andre ikke-fødevarer baserede goder for at fremme en cirkulær økonomi. Samtidig bør der indføres et nationalt forbud mod destruktion af funktionsdygtige eller ubrugte produkter, så værdifulde ressourcer ikke går tabt unødvendigt.

2.4 Lovgivning, der understøtter produkt-som-service-modeller

For at mindske overforbrug bør det gøres lettere for virksomheder at tilbyde produkt-som-service-modeller, hvor forbrugere betaler for brug frem for ejerskab – fx vaskemaskiner, elektronik og møbler. Dette vil sikre bedre vedligeholdelse, reparation og genbrug, samtidig med at virksomheder får et økonomisk incitament til at skabe mere holdbare produkter. Danmark bør understøtte denne udvikling gennem skatteincitamenter og standardiserede kontraktmodeller.

2.5 Forbud mod reklamer for høj-emissionsprodukter

Der bør indføres restriktioner eller et forbud mod reklamer for stærkt udledende produkter såsom flyrejser, fossildrevne biler og fast fashion. Reklamer skaber kunstig efterspørgsel og

normaliserer overforbrug af klimaskadelige produkter. Danmark kan tage inspiration fra tobaksreklameforbudet og Haags forbud mod fossile reklamer¹ for at sikre, at stærkt forurenende produkter ikke aktivt promoveres i det offentlige rum eller gennem digitale annoncer.

2.6 Udvidet reklamationsret og frist for formodningsreglen

Forbrugerens ret til at modtage erstatning i tilfælde af defekte produkter bør forlænges fra 2 til 5 år, så der skabes et stærkere incitament for producenter til at fremstille holdbare produkter. Ligeledes bør formodningsreglens frist forlænges fra 1 til 3-5 år, så det er producentens ansvar at påvise, at fejlen ikke var til stede ved salget. Desuden skal muligheden for afkortning af begge disse frister kraftigt indskrænkes, så slid ved normal brug ikke er forbrugerens ansvar.

2.7 Økonomisk belønning for genanvendelse

Der bør etableres en refusionsmekanisme, hvor forbrugere får en del af købsprisen tilbage, hvis produktet returneres til genbrug eller genanvendelse.

¹ Nielsen 2024

3. Fødevarer som en investering i sundhed og bæredygtighed

Vores fødevarevalg har vidtrækkende konsekvenser – ikke kun for vores egen sundhed, men også for klimaet, biodiversiteten og samfundsøkonomien. I dag er det stadig for dyrt og besværligt for mange at træffe bæredygtige og sunde valg, mens mindre klimavenlige og ernæringsmæssigt dårlige fødevarer ofte er de billigste og mest tilgængelige.

Hvis vi ønsker at skabe en madkultur, der fremmer både folkesundhed og klimaansvar, kræver det strukturelle ændringer i, hvordan vi prissætter, uddanner og organiserer fødevaresystemet. Der er behov for en fødevarepolitik, der ikke blot reagerer på de skadelige konsekvenser af dårlige kostvaner, men som aktivt fremmer en omstilling mod sundere og mere bæredygtige spisevaner. For at understøtte denne udvikling foreslås følgende fire tiltag:

3.1 Reduceret moms på frugt og grønt

For at gøre sunde og klimavenlige fødevarer mere tilgængelige bør momsen på frugt og grønt sænkes. Skatteministeriets 2024-analyse anslår, at en momsnedsættelse til 10 % kan øge forbruget med op til 20 g pr. dag og samtidig reducere risikoen for livsstilssygdomme. Analysen undervurderer dog de samfundsøkonomiske gevinster, da den ikke medregner besparelser på sygedagpenge, førtidspension og øget produktivitet. Tiltaget vil ikke kun styrke folkesundheden, men også mindske klimaaftrykket og gavne lavindkomstgrupper, som ofte har sværest ved at prioritere sunde fødevarer. Samtidig er tiltaget socialt retfærdigt, da lavere priser på sunde fødevarer især gavner lavindkomstgrupper, herunder unge.

3.2 Almen grøn maddannelse i uddannelsessystemet

For at ændre madvaner på lang sigt bør undervisning i klimavenlig madlavning styrkes i folkeskolen. Mange ved ikke, hvordan man laver velsmagende, mættende plantebaserede måltider, hvilket fastholder kødcentrerede vaner. Madkundskab bør derfor inkludere praktisk læring om grøntsager og plantebaserede proteiner, så fremtidige generationer bliver bedre rustet til at træffe grønne valg i hverdagen, i overensstemmelse med de officielle kostråd.

3.3 Bæredygtige måltider i offentlige institutioner

Offentlige institutioner bør gå forrest i den grønne omstilling ved at gøre klimavenlige måltider til standarden i daginstitutioner, skoler og plejehjem. Overvejende vegetariske retter kan reducere klimaaftrykket markant og fremme sundere kostvaner uden ernæringsmæssige kompromisser. På uddannelsesinstitutioner kan fuldt vegetariske kantiner være et normskabende initiativ, der styrker unges bevidsthed om bæredygtige valg og samtidig sikre et aftag af bæredygtige afgrøder fra danske landbrugere.

3.4 Flere midler til Plantefonden

Der skal flere private og offentlige investeringer i plantebaserede proteinkilder. Plantefonden bør derfor øges til 300 mio. kr., som AgriFoodTures roadmap² anslår, der skal til.

² AgriFoodTure 2023: 13

4. Offentlige indkøb som løftestang for den grønne omstilling

Offentlige indkøb udgør en betydelig del af Danmarks samlede forbrug og spiller dermed en central rolle i de forbrugsbaserede udledninger. I modsætning til den private sektor har det offentlige et unikt ansvar og en mulighed for at gå forrest i den grønne omstilling ved at prioritere bæredygtighed frem for kortsigtede økonomiske besparelser. Selv når grønne løsninger kan være dyrere på kort sigt, har det offentlige en afgørende rolle som frontrunner, der kan vise vejen og inspirere andre aktører. Med en målrettet strategi kan offentlige udbud reducere klimaafttrykket, fremme grøn innovation og understøtte markedsudviklingen mod mere bæredygtige løsninger.

4.1 Bæredygtighed som bindende krav i den danske udbudslov

For at realisere at offentlige indkøb bliver en løftestang for den grønne omstilling bør bæredygtighed integreres som et juridisk bindende kriterium i den danske udbudslov. Dette vil sikre, at miljø- og samfundsmæssige hensyn vægtes højere end kortsigtede økonomiske gevinster.

Eksisterende regler fokuserer ofte på laveste pris frem for totalomkostninger, hvilket hæmmer valget af løsninger med større langsigtede gevinster. Med inspiration fra Sverige bør offentlige indkøb i Danmark i højere grad vægte livscyklusvurderinger, der medregner de langsigtede miljø- og samfundsøkonomiske effekter. Ved at anvende værktøjer som CO₂-skadesomkostninger, som eksempelvis allerede indgår i GrønREFORM, samt certificeringer kan offentlige myndigheder sikre, at bæredygtige valg bliver normen. En opdatering af udbudsloven kan samtidig fremme et marked for bæredygtige løsninger og demonstrere offentligt lederskab i den grønne omstilling.

4.2 CO₂-budgetter på kommunal- og regional plan som en del af budgetloven

I den nuværende Budgetlov er det bestemt, at der for alle kommuner og regioner skal sættes en øvre grænse for driftsudgifter. Vi bør dog også holde styr på, at vi ikke overforbruger af vores CO₂-budget. Derfor bør Budgetloven udvides således, at der også skal fordeles et budget for forbrugsbaserede CO₂-udledninger fra drift ud på kommuner og regioner ud fra en fair andel af det nationale budget for forbrugsbaserede udledninger. Kommuner og regioner har derfra selv ansvar for at fordele deres allokere deres CO₂-budget ud på deres aktiviteter.

4.3 Prioritering af renovering frem for nybyggeri

Offentlige bygninger repræsenterer en betydelig del af den samlede bygningsmasse og dermed også klimaafttrykket fra bygge- og anlægssektoren. Ved at prioritere renovering frem for nybyggeri kan det offentlige reducere ressourceforbruget, CO₂-udledningerne, affaldsmængderne forbundet med byggeprocessen og bevaring af kulturmiljøer. Renovering understøtter samtidig en mere bæredygtig udnyttelse af eksisterende materialer og bebyggelser. Offentlige udbud bør derfor stille krav om, at renoveringsmuligheder undersøges som førsteprioritet, før nybyggeri godkendes. Dette kan suppleres med økonomiske incitament, som fremmer bæredygtige renoveringsløsninger.

5. Stien til klimavenlig transport

For at reducere transportsektorens klimaaftryk er det nødvendigt at skabe incitamenter til klimavenlige transportvalg og forbedre infrastrukturen for grøn transport. Det er lige nu dyrere at tage det grønne valg. Vi skal rykke danskerne væk fra de mest klimaskadelige transportformer og over i grønnere alternativer.

5.1 Forøget CO2-afgift på fly

En markant forøgelse af CO2-afgiften for flyrejser bør implementeres for at reducere klimabelastningen ved personlig transport. Provenuet fra denne afgift skal målrettes togdrift og andet offentlig transport, for at gøre det mere tilgængeligt, hvormed det bliver lettere for både borgere og virksomheder at vælge klimavenlige transportmidler.

5.3 Befordringsfradrag til cykler

For at fremme grøn transport og tage særligt hensyn til unge bør der indføres befordringsfradrag til cykler. Fradraget bør være i af en størrelse til realistisk at incentivere til at vælge cyklen frem for bilen. Det vil både gavne både sundhed og klima.

5.3 Udbred tilgængeligheden af transport gennem flere mobilitetshubs

Tilgængeligheden af den grønne og offentlige transport er afgørende for en adfærds- og forbrugsændring. I opførelsen af disse mobilitetshubs³, som fungerer som knudepunkter for en by eller et lokalsamfunds transportmuligheder, kan et mere diversificeret tilbud af transportmuligheder gøres mere tilgængeligt gennem koordineret rejseinformation og muligheden for brug af kollektiv transport, delebil, samkørsel og lån af cykel.

³ Midttrafik n. d.

6. Fundamentet for et bæredygtig byggeri

Byggeriet har en betydelig klimapåvirkning, og det er nødvendigt at fremme en mere bæredygtig tilgang til byggeri ved at reducere carbon emissioner og ressourcebrug forbundet med nybyg og renovering. I denne sammenhæng ville mindre boligarealer eksempelvis bidrage til at reducere ressourceforbrug og klimabelastning. I mange henseende vil den mest klimavenlige bygning dog være den, der ikke bliver revet ned. Derfor skal der være fokus på fleksibilitet i anvendelse og fokus på høj arkitektonisk værdi, så fremtidige generationer har glæde af nutidens bygninger og bevarer bygningsmassen i stedet for at rive ned og bygge nyt. Derudover bør der skabes incitamenter til at bo på færre kvadratmeter, såsom gennem kollektive boligformer, hvilket er en løsning der kan indføres på kort sigt og have langvarig effekt. For at understøtte dette er det vigtigt at forenkle processen for etablering af kollektive boligformer og sikre, at finansielle institutioner kan støtte disse initiativer.

6.1 Fremme af kollektive boligformer

Gennem enkle og fleksible reguleringer samt støtte til at ændre økonomiske strukturer, der skaber mulighed for etablering af fællesskabsorienterede boligløsninger, hvilket medfører reduktion af det individuelle ressourceforbrug.

6.2 Udledningsopgørelse i byggeplaner

Ejendomsudviklere skal give mål for udledning pr. beboer i deres projekter og ligeledes skønne udledningen pr. forventet erhvervsindtægt. Dette vil give kommunalbestyrelserne mulighed for at vælge projekter fra og til på baggrund af et oplyst grundlag, der opvejer klimaeffekterne mod de samfundsøkonomiske gevinster.

6.3 Bæredygtige bygningskrav

Strengere krav til bygningers bæredygtighed, herunder brug af genanvendelige materialer og energieffektive løsninger, skal implementeres for at reducere byggebranchens klimaafttryk. Her er det vigtigt at bygningernes forventede levetid uden renoveringer indregnes i klimabelastningen, således at valg af indledningsvist bæredygtige materialer ikke har store udledninger ifm. renoveringer eller nedrivning som følge.

6.4 Bevaringsværdig bygningsmasse

Højere vægtning af fleksibilitet i anvendelse, funktionalitet i samspil med omgivelserne og langtidsholdbare materialer skal give nye bygninger bevaringsværdi og øge mulighederne for anvendelse i fremtiden. Alle nye offentlige bygninger skal bygges med bæredygtige materialer og med respekt for omgivelsernes æstetiske udtryk, så bygningerne bygges med henblik på at stå i århundreder.

6.5 Økonomiske incitamenter til bæredygtige bygninger

Der bør indføres økonomiske tiltag, såsom skattefordele eller tilskud, for at motivere borgere og virksomheder til at vælge bæredygtige byggeløsninger og renovere frem for at rive ned. Dette gælder f.eks. et større håndværker- og driftsudgiftsfradrag for hhv. energirenoveringer

og bevaringsværdige bygninger.

6.6 Strengere byplanlægning

Alle nye kvarterer skal indtænke bycentre med blandet anvendelse og tæthed, der reducerer byrden på veje og offentlig transport og samtidig giver plads til lokale fællesskaber.

Udbygning af sovebyer bestående af enfamiliehuse i parcelhuskvarterer omgivet af omfartsveje og bilafhængige indkøbsområder bør mindskes signifikant. Ligeledes skal strenge æstetiske krav sikre, at kvarterne får herlighedsværdi i sig selv og kan stå på egne ben som levende kvarterer i deres egen ret.

Om Ungeklimarådet

Ungeklimarådet er et rådgivende organ under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, der arbejder for at bringe unge stemmer ind i klimapolitikken.

De 14 medlemmer af Ungeklimarådet er udpeget for en to-årig periode, og de kommer fra alle dele af landet, fra forskellige uddannelsesretninger og repræsenterer forskellige indgangsvinkler til klimaudfordringen.

Kontakt: ungeklima@gmail.com

Ungeklimarådets medlemmer:

Anna Færch Hansen
Benjamin Bøgen Pedersen
Bjarke Bjørch-Haderup
Gorm Nissen
Ida Kildsgaard Larsen
Ida Lærke Holm
Jeanette Andersen
Kathrine Strange
Linea Sveistrup
Lise Coermann Nygaard
Sara Færch Hansen
Sebastian Schwartz
Søren Bank
Wilhelm Ditlev Christian Thomsen

Arbejdsgruppen bag anbefalingerne:

Benjamin Bøgen Pedersen
Gorm Nissen
Lise Coermann Nygaard
Sara Færch Hansen
Wilhelm Ditlev Christian Thomsen

Litteraturliste

AgriFoodTure (2023) *Roadmap for sustainable transformation of the danish agri-food system* s. 13

https://agrifoodture.com/wp-content/uploads/2024/03/AgriFoodTure_Roadmap_opslag_2023.pdf

Midttrafik n. d. *Mobilitetshubs i Midttrafik. Hvad er næste skridt?*

<https://www.midttrafik.dk/midttrafik-nyhedsbrev/artikler/mobilitetshubs-i-midttrafik-hvad-er-naeste-skridt/>

Nielsen (2024) *For 50 år siden blev de første tobaksannoncer forbudt. Nu sker det samme med reklamer for beskidte biler, fly og fossiler*

https://verdensbedstehenheder.dk/nyheder/for-50-aar-siden-blev-de-foerste-tobaksannoncer-forbudt-nu-sker-det-samme-med-reklamer-for-beskidte-biler-fly-og-fossiler/?utm_source=chatgpt.com

